

РЕШЕНИЕ

№ 5744

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3945** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.4, ал.1 и чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във вр.с чл.156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "Креми-74" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.В, ет.7, ап.23, ЕИК:[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ № ДЛН21-ВК66-314/6/13.01.2022 г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи-Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при Столичната община /СО/, потвърден с Решение № СФД22-РД28-121/30.03.2022 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО, с който на жалбоподателя за периода от 2016 г. до 2020 г. са установени публични общински задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 7 924.92 лв., ведно с лихви от 2 717.68 лв., както и за такса за битови отпадъци в общ размер 16 242.24 лв., ведно с лихви от 5 570.98 лв.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Подателят ѝ твърди неправилно приложение на материалния закон и нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, като намира и допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Излага оплаквания, че оспореният акт е нищожен. Позовава се на изтекла погасителна давност. От Съда се иска да отмени обжалвания АУЗД. В с.з. жалбоподателят не изпраща представител.

Представил е писмено становище, с което поддържа депозираната жалба и направеното с нея искане за отмяна на акта.

Ответникът – Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО, чрез процесуалния си представител юк.С. оспорва жалбата, излага становище за неоснователност и недоказаност на същата, моли Съда да я остави без уважение, и да присъди в полза на СО юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот, съгласно Нотариален акт за собственост № 17/26.04.2007 г., т.Ш, нот.дело № 343/2007 г., представляващ Търговски обект /Магазин №6/ на ет.1, с РЗП 30.85 кв.м, заедно с 7.85/3080 ид.ч. от УПИ, в което е построена сградата; и на недвижим имот, съгласно Нотариален акт за собственост № 20/07.08.2009 г., т.Ш, нот.дело № 370/2009 г., представляващ Търговски обект на два етажа с РЗП 767,32 кв.м, заедно с 180.28/3080 ид.ч. от мястото. Собствеността върху недвижимите имоти е декларирана с Декларация по чл.14 ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/114.08.2020 г., като е посочено, че имотите са с предназначение – търговски обекти, отразени са с отчетните им стойности /л.66, л.77/. Собствеността върху Магазин №6 е декларирана с Декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ с вх.№ 546/13.12.2007 г. /л.62/.

В дирекция "Общински приходи", отдел "Л." при СО с Нарездане рег.№ ДЛН21-ВК66-314/1/14.12.2021 г. е образувано производство по реда на чл.107, ал.3 ДОПК за установяване на публични общински вземания за местни данъци и такси за следните недвижими имоти: Търговски обект /Магазин №6/, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] с площ 30 851.32 кв.м; Търговски обект на два етажа, находящ се в [населено място], [жилищен адрес] с площ 767.32 кв.м; и Поземлен имот /земля/, находящ се в [населено място], [жилищен адрес] с 7.85/3080 ид.ч. /л.8/. Нарездането е издадено във връзка с Резолюция за проверка с рег. № ДЛН21-ВК66-314/09.12.2021 г. на Началник ПАМДТ, район "Л.", на основание чл.107, ал.1 ДОПК, с е определен орган по приходите, който да извърши проверката и да издаде АУЗД /л.7/.

АУЗД е издаден от М. И. П., инспектор по приходите в отдел "Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО. Издателят на АУЗД е определен за орган по приходите, който да установява и събира на местни данъци и местна ТБО със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмета на СО /л.53/, като в тази връзка по делото са представени: Декларация за материална компетентност от 28.04.2022 г. от административния орган по приходите за период за провеждане на административното производство от 14.12.2021 г. до 13.01.2022 г., изготвена и подписана от М. И. П.; Трудов договор № СОА18-РД15-8102/27.07.2018 г.; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА21-РД15-4366/12.04.2021 г.; Длъжностна характеристика за длъжността "Инспектор" в отдел "Общински приходи", дирекция "Общински приходи", Направление "Финанси и здравеопазване" при СО /л.55/.

С писмо рег. № ДЛН21-ВК66-314/2/14.12.2021 г. административният орган е уведолил дружеството-жалбоподател за образуваното производство по реда на чл.107, ал.3 ДОПК за установяване на публични общински вземания с обект Данък недвижим имот /ДНИ/ и Такса битови отпадъци /ТБО/ за указаните недвижими имоти /л.13/. Към

писмото до дружеството е приложено Наредване рег.№ ДЛН21-ВК66-314/1/14.12.2021 г..

До "Креми-74" ООД е изпратено Искане за представяне на информация на документи по чл.103 ДОПК, с което е изискано от дружеството да представи на хартиен носител: отчетни стойности за обекти – двуетажна самостоятелна постройка, Магазин № 6 и за идеалните части от поземления имот за всеки поотделно към годината на придобиване /л.16/. Дружеството с писмо вх.№ ДЛН-ВК66-314/7/13.01.2022 г. е представило писмен отговор.

След съвкупна преценка на доказателствата, събрани в хода на производството, приходният орган е издал АУЗД № ДЛН21-ВК66-314/13.01.2022 г. С него на дружеството-жалбоподател са определени следните задължения:

I. Данък върху недвижими имоти:

1. За Магазин №6:

за 2016 г. – в размер на 61.23 лв., съгласно данъчна оценка на имота 32 655.70 лв.

за 2017 г. – в размер на 60.92 лв., съгласно данъчна оценка на имота 32 489.10 лв.

за 2018 г. – в размер на 60.60 лв., съгласно данъчна оценка на имота 32 322.50 лв.

за 2019 г. – в размер на 60.29 лв., съгласно данъчна оценка на имота 32 155.90 лв.

за 2020 г. – в размер на 59.98 лв., съгласно данъчна оценка на имота 31 989.30 лв.

2. За Търговски обект на два етажа:

за 2016 г. – в размер на 1 522.94 лв., съгласно данъчна оценка на имота 812 232.60 лв.

за 2017 г. – в размер на 1 515.17 лв., съгласно данъчна оценка на имота 808 088.50 лв.

за 2018 г. – в размер на 1 507.40 лв., съгласно данъчна оценка на имота 803 944.50 лв.

за 2019 г. – в размер на 1 499.63 лв., съгласно данъчна оценка на имота 799 800.50 лв.

за 2020 г. – в размер на 1 491.86 лв., съгласно данъчна оценка на имота 795 656.40 лв.

3. За Земя 188/3080 ид.ч:

за 2016 г. – в размер на 16.98 лв., съгласно Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/114.08.2020 г. и отчетна стойност на имот, представляващ земя 188/3080 идеални части 9 057.33 лв.

за 2017 г. – в размер на 16.98 лв., съгласно отчетна стойност на имота 9 057.33 лв.

за 2018 г. – в размер на 16.98 лв., съгласно отчетна стойност на имота 9 057.33 лв.

за 2019 г. – в размер на 16.98 лв., съгласно отчетна стойност на имота 9 057.33 лв.

за 2020 г. – в размер на 16.98 лв., съгласно отчетна стойност на имота 9 057.33 лв.

Общо задълженията за ДНИ за периода от 2016 г. до 2020 г. са в размер на 7 924.92 лв., с лихви от 2 717.68 лв.

II. Такса битови отпадъци:

1. За Магазин №6:

за 2016 г. – в размер на 68.01 лв., съгласно Заповед № СО15-РД-09-1299/29.10.2015 г. на Кмета на СО и Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС.

за 2017 г. – в размер на 73.52 лв., съгласно Заповед № СО16-РД-09-1329/31.10.2016 г. на Кмета на СО и Решение № 816/22.12.2016 г. на СОС.

за 2018 г. – в размер на 73.52 лв., съгласно Заповед № СО17-РД-09-944/30.10.2017 г. на Кмета на СО и Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС.

за 2019 г. – в размер на 73.52 лв., съгласно Заповед № СО18-РД09-1206/30.10.2018 г. на Кмета на СО и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС.

за 2020 г. – в размер на 68.01 лв., съгласно Заповед № СО19-РД09-1493/31.10.2019 г. на Кмета на СО и Решение № 52/30.12.2019 г. на СОС.,

2. За Търговски обект на два етажа:

за 2016 г. – в размер на 1 690.68 лв., съгласно Заповед № СО15-РД-09-1299/29.10.2015 г. на Кмета на СО и Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС.

за 2017 г. – в размер на 1 827.76 лв., съгласно Заповед № СО16-РД-09-1329/31.10.2016 г. на Кмета на СО и Решение № 816/22.12.2016 г. на СОС.

за 2018 г. – в размер на 1 827.76 лв., съгласно Заповед № СО17-РД09-944/30.10.2017 г. на Кмета на СО и Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС.

за 2019 г. – в размер на 1 827.76 лв., съгласно Заповед № СО18-РД09-1206/30.10.2018 г. на Кмета на СО и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС.

за 2020 г. – в размер на 1 827.76 лв., съгласно Заповед № СО19-РД09-1493/31.10.2019 г. на Кмета на СО и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС.

3. За Земя 188/3080 ид.ч.:

за 2016 г. – в размер на 33.51 лв., съгласно Заповед № СО15-РД-09-1299/29.10.2015 г. на Кмета на СО и Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС.

за 2017 г. – в размер на 36.23 лв., съгласно Заповед № СО16-РД-09-1329/31.10.2016 г. на Кмета на СО и Решение № 816/22.12.2016 г. на СОС.

за 2018 г. – в размер на 36.23 лв., съгласно Заповед № СО17-РД09-944/30.10.2017 г. на Кмета на СО и Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС.

за 2019 г. – в размер на 36.23 лв., съгласно Заповед № СО18-РД09-1206/30.10.2018 г. на Кмета на СО и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС.

за 2020 г. – в размер на 36.23 лв., съгласно Заповед № СО19-РД09-1493/31.10.2019 г. на Кмета на СО и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС.

Общо задълженията за ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. са в размер на 16 242.24 лв. и лихви от 5 570.98 лв.

В издадения акт подробно е описан начинът на определяне на конкретния размер на дължимите публични вземания за ДНИ и ТБО за всяка година. В производството органът по приходите служебно е събрал следните писмени доказателства: Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/14.08.2020 г., с приложения към същата доказателства – НА № 17/26.04.2007 г., НА № 20/07.08.2009 г., както и счетоводни документи – инвентарна книга за периода от 31.12.2015 г. до 30.06.2020 г. на дълготрайните активи на дружеството; Уведомление изх.№ ДЛН21-ВК66-314/14.12.2021 г.; Нарещане изх.№ ДЛН21-ВК66-314/1/14.12.2021 г.; Искане до Началник отдел "Ревизии и събиране на вземания" с № ДЛН21-ВК66-314/3/14.12.2021 г.; и Искане за предоставяне на информация и документи по чл.103 ДОПК № ДЛН21-ВК66-314/5/29.12.2021 г.

Въз основа на събраните служебно доказателства органът по приходите е възприел следното: Задълженото лице е декларирало имот Магазин №6 заедно с 7.85/3080 ид.ч. от УПИ, в което е построена сградата, и Търговски обект на два етажа с РЗП 767.32 кв.м, и 1180.28/3080 ид.ч. от мястото. В декларацията е посочено, че дружеството е единствен собственик. Органът по приходите е установил, че материалният интерес по НА № 17/26.04.2007 г. е 581 253.12 лв. Извършена е документална проверка, в хода на която е установено, че дружеството не е декларирало отчетна стойност, а балансова стойност, след приспадане на амортизацията, както следва: за Магазин № 6 с отчетна стойност 11 763.33 лв., за търговски обект с отчетна стойност 292 441.68 лв., и за 188/3080 ид.ч. от земя с отчетна стойност 9 057.33 лв. Приходният орган е посочил, че именно върху тези стойности ще бъде начислена ТБО по партида 7212F205394, а ДНИ върху данъчната оценка, тъй като тя е по-висока от отчетната стойност. Подробно е описан начинът на изчисляване на ДНИ и на ТБО за всяка година. Цитирани са

заповедите на Кмета на СО, според които недвижимият имот попада в границите на територията на Район "Н.В.", СО с организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Описани са приложените ставки, съгласно промилите, определени от СОС за съответните години.

Недоволен от издадения му АУЗД, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № № СФД22-РД28-121/30.03.2022 г., издадено от Директора на дирекция "Общински приходи" в СО община жалбата е оставена без уважение.

По делото беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице К. К., която даде заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. Процесните имоти, заведени ли са като ДМА при жалбоподателя за процесните периоди от 2016 г. до 2020 г.
2. Извършени ли са плащания за задълженията за същите периоди, на кои дати и в какви размери. По какъв начин жалбоподателят е определил размера на извършените плащания за всяка една от годините.
3. Има ли по делото доказателства за осъществяване на дейностите за осъществяване на услугите, за които се събира такса битови отпадъци, за районите, където са процесните имоти.
4. Вещото лице да извърши преизчисление на задълженията за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за процесните периоди от 2016 г. до 2020 г. и да даде заключение, има ли погрешно определяне на задълженията.
5. Жалбоподателят представял ли е писмени доказателства и обяснения по искане, издадено с № ДЛН21-ВК66-31415/20.12.2021 г., и ако "Да", същите взети ли са предвид при издаването на акт. Органът по приходите съобразил ли е при издаването на процесния акт с представените от жалбоподателя писмени доказателства с молба вх.№ [ЕГН]/30.05.2020 г.

По първия въпрос вещото лице установява, че процесните имоти, закупени от дружеството-жалбоподател са на обща стойност – 581 253.11 лв. с ДДС, от които: Магазин №6 – 22 483.70 лв., Магазин №9 – 457 946 лв. и Офис №1 – 100 821.80 лв. Имотите са заведени счетоводно на отчетна стойност общо в размер на 484 377.60 лв. без ДДС за данъчен период от 2016 г. до 2020 г.

По втория въпрос ССЕ установява, че за периода от 2016 г. до 2020 г. жалбоподателят е заплатил местни данъци и такси, включително и ТБО по партиден № М 546_071213_19. От справка в счетоводството на жалбоподателя вещото лице е установило следното: За 2016 г. не са установени платежни документи, плащанията за извършвани онлайн и същите следва да се намират в СО. За 2017 г. е установен платен ДНИ – 20.01.2017 г. – 284.74 лв., 13.02.2017 г. – 293.25 лв., 20.12.2017 г. – 297.71 лв. и 20.12.2017 г. – 595.42 лв. или общо 1 481.12 лв. Платена ТБО за 2017 г. – няма данни за внесени суми. За 2018 г. – платен ДНИ: 17.01.2018 г. – 296.23 лв. и 27.09.2018 г. – 296.22 лв. или общо – 592.45 лв. Платена ТБО за 2018 г.: 12.04.2018 г. – 393.31 лв., 02.08.2018 г. – 563.94 лв., 27.09.2018 г. – 566.49 лв., 06.11.2018 г. – 566.49 лв. или общо 2 090.23 лв. За 2019 г. – платен ДНИ: 02.04.2019 г. – 294.73 лв., 13.05.2019 г. – 293.24 лв., 22.07.2019 г. – 291.76 лв. и 21.12.2019 г. – 291.76 лв. или общо 1 171.49 лв. Платена ТБО за 2019 г. – 14.03.2019 г. в размер на 566.49 лв. За 2020 г. – платен ДНИ: 03.02.2020 г. – 290.27 лв., 17.07.2020 г. – 290.27 лв. или общо 580.54 лв. Платена ТБО за 2020 г.: 17.02.2020 г. – 566.46 лв., 25.02.2020 г. – 570.30 лв. и 07.08.2020 г. – 570.30 лв. или общо 1 707.06 лв.

ССЕ установява, че с АУЗД № ДЛН21-ВК66-314/13.01.2022 г. на жалбоподателя са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. по партиден № 7212F205394. Вещото лице установява, че за промяната на партидния номер "Креми-74" ООД не е уведомено, поради което дължимите данъци са внасяни по стария партиден № М 546_071213_19.

По третата задача ССЕ установява, че жалбоподателят е декларирал, че ТБО ще бъде заплащана според количеството битови отпадъци съобразно с вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За тази цел дружеството е подало декларации за периода: вх.№ [ЕГН]/06.01.2016 г., вх.№ 72120001083/ 13.01.2017 г., вх.№ [ЕГН]/23.01.2018 г., вх.№ [ЕГН]/23.01.2019 г. и вх.№ [ЕГН]/21.02.2020 г.

По четвъртата задача ССЕ установява, че данъчната оценка на закупените от дружеството недвижими имоти към 26.04.2007 г. възлиза общо на 484 377.60 лв. без ДДС. Тази сума е заведена в счетоводните книги като отчетна стойност. За 2016 г. е определена данъчна оценка 812 232.60 лв., за 2017 г. - 808 088.50 лв., за 2018 г. - 803 944.50 лв., за 2019 г. - 799 800.50 лв. и за 2020 г. - 795 656.40 лв. Липсват данни да е подавана молба за издадена данъчна оценка от жалбоподателя за процесните периоди. С НА № 17/26.04.2007 г. "Креми-74" ООД закупува недвижимите имоти с определена данъчна оценка в общ размер на 581 252.50 лв. с ДДС, съгласно Удостоверения за данъчни оценки изх.№ 513 и 514, издадени на 20.01.2007 г., Удостоверение за данъчна оценка изх.№ 2593/12.04.2007 г. от Дирекция ПАМДТ - "Л".

Вещото лице посочва, че ДНИ и ТБО следва да бъдат определени върху сумата върху остатъчната стойност, предвид липсата на данъчни оценки и в тази връзка е извършено преизчисление на задълженията за ДНИ и ТБО.

За ДНИ:

За 2016 г.:

Амортизационната стойност на Магазин №6 е 18 380.19 лв. След начислено изхабяване в размер на 7 352.07 лв., остатъчната стойност е 11 028.12 лв., следователно облагането с ДНИ е върху 11 028.12 лв. Размерът на данъка за Магазин №6 съгласно ССЕ следва да бъде 20.68 лв. /1.875% x 11 028.12 лв./. Размерът на ДНИ, определен от СО за Магазин №6 е 61.23 лв., изчислен на база данъчна оценка от 32 655.70 лв., а такава данъчна оценка не е издавана.

Амортизационната стойност на търговски обект на два етажа е в размер на 456 940.08 лв. След начислено изхабяване ССЕ установява, че остатъчната стойност е в размер на 274 164.08 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка на обекта. Данъчната оценка, определена от СО, е 812 232.60 лв., върху която сума е определен ДНИ в размер на 1 522.94 лв. ССЕ смята, че ДНИ следва да е в размер на 514.06 лв.

Декларираната отчетна стойност за цялата земя е в размер на 9 057.33 лв., а за 188/3080 идеални части от земята е в размер на 552.85 лв. Размерът на ДНИ за 188/3080 ид.ч. от земя, ССЕ определя върху отчетната стойност от 552.85 лв., и е в размер на 1.04 лв.

Вещото лице посочва общо дължим ДНИ за 2016 г. 536.14 лв./20.68 лв. + 514.06 лв. + 1.04 лв./. ДНИ за 2016 г., определен от СО, е в размер на 1 601.15 лв., според данъчните оценки на обектите, но "Креми-74" ООД не е подавало за издаване на удостоверения за данъчни оценки. Определеният ДНИ от СО е с 1 065.01 лв. в повече от действително дължимия.

За 2017 г.:

Амортизационната стойност на Магазин №6 е 18 380.19 лв. След начислено изхабяване от 8

087.28 лв., остатъчната стойност е 10 292.91 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка за обекта, следователно облагането с ДНИ е върху сумата 10 292.91 лв. Размерът на данъка за Магазин №6 би следвало да бъде 19.30 лв. /1.875% x 10 292.91 лв./. ДНИ, определен от СО за Магазин №6 е в размер на 60.92 лв., който е изчислен на база данъчна оценка в размер на 32 489.10 лв., а такава оценка не издавана.

Отчетната стойност на търговски обект на два етажа е 456 940.08 лв. След начислено изхажване 201 053.63 лв., остатъчната стойност е 255 886.48 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка на търговския обект. Съгласно ССЕ, данъчната оценка, определена от СО, е 808 088.50 лв., върху която сума е определен ДНИ в размер на 1 515.17 лв., а ДНИ според вещото лице е в размер на 479.79 лв.

Декларираната отчетна стойност за цялата земя е 9 057.33 лв., а за 188/3080 ид.ч. от нея е 552.85 лв. Размерът на ДНИ за 188/3080 ид.ч. от земя според ССЕ е 1.04 лв. според отчетната стойност от 552.85 лв.

Общо дължим ДНИ за 2017 г., определен от ССЕ е 500.13 лв. /19.30 лв. + 479.79 лв. + 1.04 лв./. Определеният ДНИ за 2017 г. от СО съгласно ССЕ е в размер на 1 593.07 лв. или в повече с 1 092.94 лв.

За 2018 г.:

Отчетната стойност на Магазин №6 е 18 380.19 лв. След начислено изхажване от 8 822.48 лв., остатъчната дейност възлиза на 8 087.28 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка за обекта, следователно облагането с ДНИ е върху 8 087.28 лв. Размерът на данъка за Магазин №6 съгласно ССЕ следва да бъде 15.17 лв. /1.875% x 8 087.28 лв./. ДНИ, определен от СО за Магазин №6, е в размер на 60.60 лв., изчислен на база данъчна оценка в размер на 32 322.50 лв., а такава оценка не е издавана.

Отчетната стойност на търговски обект на два етажа е 456 940.08 лв. След начислено изхажване от 219 331.23 лв. остатъчната стойност е 237 608.88 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка на търговския обект. Данъчната оценка, определена от СО, е 803 944.50 лв., върху която сума е определен ДНИ в размер 1 507.40 лв. Действителният размер на ДНИ според ССЕ е 445.42 лв.

Декларираната отчетна стойност за цялата земя е в 9 057.33 лв., а за 188/3080 ид.ч. от нея е 552.85 лв. Размерът на ДНИ за 188/3080 ид.ч. от земя съгласно ССЕ е определен върху отчетната стойност от 552.85 лв., и е в размер на 1.04 лв.

Общо дължим ДНИ за 2018 г., определен от ССЧЕ е 461.73 лв. /15.17 лв. + 445.52 лв. + 1.04 лв./. Определеният ДНИ за 2018 г. от СО съгласно ССЕ е в размер на 1 584.98 лв. или в повече с 1 123.25 лв.

За 2019 г.:

Отчетната стойност на Магазин №6 е 18 380.19 лв. След начислено изхажване от 9 557.70 лв., остатъчната дейност възлиза на 7 352.07 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка за обекта, следователно облагането с ДНИ е върху сумата 7 352.07 лв. Размерът на данъка за Магазин №6 съгласно ССЕ следва да бъде 13.77 лв. /1.875%/1000 x 7 352.07 лв. ДНИ, определен от СО, е в размер на 60.29 лв., изчислен на база данъчна оценка 32 155.90 лв., а такава оценка не е издавана.

Отчетната стойност на търговски обект на два етажа е 456 940.08 лв. След начислено изхажване от 237 608.83 лв. остатъчната стойност е 219 329.28 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка на търговския обект. Данъчната оценка, определена от СО, е 799 800.50 лв., върху която сума е определен ДНИ в размер на 1 499.63 лв. Действителният размер на ДНИ съгласно ССЕ е 411.25 лв.

Декларираната отчетна стойност за цялата земя е в размер на 9 057.33 лв., а за 188/3080 ид.ч. от нея е 552.85 лв. Размерът на ДНИ за 188/3080 ид.ч. от земя съгласно ССЕ е е 1.04 лв., определен върху отчетната стойност от 552.85 лв.

Общо дължим ДНИ за 2019 г., определен от ССЧЕ е 426.06 лв. /13.77 лв. + 411.25 лв. + 1.04 лв./. Определеният ДНИ за 2019 г. от СО съгласно ССЕ е в размер на 1 576.90 лв., или в

повече с 1 150.84 лв.

За 2020 г.:

Отчетната стойност на Магазин №6 е 18 380.19 лв. След начислено изхажбяване от 9 925.31 лв., остатъчната стойност е 6 984.46 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка за обекта, следователно облагането с ДНИ е върху сумата 6 984.46 лв. Размерът на данъка за Магазин №6, съгласно ССЕ следва да бъде 13.10 лв./1.875%/1000 x 6 984.45 лв./ . Размерът на ДНИ, определен от СО е 59.58 лв., изчислен на база данъчна оценка 31 989.30 лв., а такава оценка не е издавана.

Отчетната стойност на търговски обект на два етажа е 456 940.08 лв. След начислено изхажбяване от 246 747.63 лв., остатъчната стойност възлиза на 210 190.48 лв. Няма издадено удостоверение за данъчна оценка на търговския обект. Данъчната оценка, определена от СО, е 795 656.40 лв., върху която сума е определен ДНИ в размер на 1 491.86 лв. Действителният ДНИ съгласно ССЕ е 394.11 лв.

Декларираната отчетна стойност за цялата земя е в размер на 9 057.33 лв., а за 188/3080 ид.ч. от нея е 552.85 лв. Размерът на ДНИ за 188/3080 ид.ч. от земя съгласно ССЕ е определен върху отчетната стойност от 552.85 лв., и е в размер на 1.04 лв.

Общо дължим ДНИ за 2020 г., определен от ССЧЕ е 408.25 лв. /13.10 лв. + 394.11 лв. + 1.04 лв./ . Определеният ДНИ за 2020 г. от СО съгласно ССЕ е в размер на 1 568.82 лв., или в повече с 1 160.57 лв.

За ТБО:

За 2016 г.:

"Креми-74" ООД декларира, че ТБО ще се плаща според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За целта е подадена декларация вх.№ [ЕГН]/06.01.2016 г. Съгласно ССЕ по чл.23, ал.4 се определя 3.7% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО за Магазин №6 е в размер на 40.81 лв. – 3.7% x 11 026.12 лв. ТБО за търговски обект на два етажа е в размер на 1 014.41 лв. -3.7% x 274 164.08 лв. ТБО за 188/3080 ид.ч. от земя е в размер на 33.51 лв. – 3.7% x 9 057.33 лв.

Общо дължим ТБО за 2016 г. съгласно ССЕ е 2 428.73 лв. /40.81 лв. + 1 014.41 лв. + 1 340 лв. + 33.51 лв./.

За 2017 г.:

"Креми-74" ООД декларира, че ТБО ще се плаща според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За целта е подадена декларация вх.№ [ЕГН]/13.01.2017 г. Съгласно ССЕ по чл.23, ал.4 се определя 4% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО за Магазин №6 е в размер на 41.18 лв. – 4% x 10 292.91 лв. ТБО за търговски обект на два етажа е в размер на 1 023.55 лв. – 4% x 255 886.48 лв. ТБО за 188/3080 ид.ч. от земя е в размер на 36.23 лв. – 4% x 9 057.33 лв.

Общо дължим ТБО за 2017 г. съгласно ССЕ е 2 440.96 лв. /41.18 лв. + 1 023.55 лв. + 36.23 лв. + 1 340 лв./.

За 2018 г.:

"Креми-74" ООД декларира, че ТБО ще се плаща според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За целта е подадена декларация вх.№ [ЕГН]/23.01.2018 г. Съгласно ССЕ по чл.23, ал.4 се определя 4% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО за Магазин №6 е в размер на 32.35 лв. – 4% x 8 087.28 лв. ТБО за търговски обект на два етажа е в размер на 950.44 лв. – 4% x 237 608.00 лв. ТБО за 188/3080 ид.ч. от земя е в размер на 36.23 лв. – 4% x 9 057.33 лв.

Общо дължимата ТБО за 2018 г. съгласно ССЕ е 2 359.02 лв. /32.35 лв. + 950.44 лв. + 36.23 лв. + 1 340 лв./.

За 2019 г.:

"Креми-74" ООД декларира, че ТБО ще се плаща според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За целта е подадена декларация вх.№ [ЕГН]/23.01.2019 г. Съгласно ССЕ по чл.23, ал.4 се определя 4% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО за Магазин №6 е в размер на 29.41 лв. – 4% x 7 352.07 лв. ТБО за търговски обект на два етажа е в размер на 877.32 лв. – 4% x 219 329.28 лв. ТБО за 188/3080 ид.ч. от земя е в размер на 36.23 лв. – 4% x 9 057.33 лв.

Общо дължимата ТБО за 2019 г. съгласно ССЕ е 2 282.96 лв. /29.41 лв. + 877.32 лв. + 36.23 лв. + 1 340 лв./.

За 2020 г.:

"Креми-74" ООД декларира, че ТБО ще се плаща според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването – 1 контейнер 1 100 л 1 път седмично – 1 340 лв. За целта е подадена декларация вх.№ [ЕГН]/21.02.2020 г. Съгласно ССЕ по чл.23, ал.4 се определя 4% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО за Магазин №6 е в размер на 27.94 лв. – 4% x 6 984.46 лв. ТБО за търговски обект на два етажа е в размер на 840.77 лв. – 4% x 210 190.48 лв. ТБО за 188/3080 ид.ч. от земя е в размер на 36.23 лв. – 4% x 9 057.33 лв.

Общо дължимата ТБО за 2020 г. съгласно ССЕ е 2 244.94 лв. /27.94 лв. + 840.77 лв. + 36.23 лв. + 1 340 лв./.

По пета задача ССЕ е установила, че при издаването на оспорения АУЗД органите по приходите не са се съобразили с представените доказателства с вх.№ [ЕГН]/30.05.2020 г. - данни по подадените декларации по чл.14 ЗМДТ за отчетните стойности на недвижимите имоти. Липсва уведомление за извършени действия и административни процедури по посочения вх.№.

Заклучението беше оспорено от ответника, поради което Съдът допусна повторна ССЕ.

По делото беше изслушана **повторна съдебно-счетоводна експертиза** с вещо лице О. Т., която даде заключение по следните задачи, поставени от ответника:

1. Извършвани ли са плащания от жалбоподателя за задължения за ДНИ и ТБО за процесните имоти за периода от 2016 г. до 2020 г., на кои дати и в какви размери.
2. Има ли по делото доказателства за извършване на услугите от СО, за които се заплаща ТБО за процесните имоти за периода от 2016 г. до 2020 г.
3. Вещото лице да изчисли задълженията за ДНИ и ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. за процесните имоти.

Повторната ССЕ установява, че дружеството-жалбоподател е подало декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ с вх.№ 546/13.12.2007 г. за придобиване чрез покупка на недвижими имоти: с НА № 17/26.04.2007 г.- търговски обект Магазин №6, ет.1 с РЗП 30.85 кв.м, с посочена в декларацията отчетна стойност на магазина – 254 377.60 лв., която съгласно ССЕ не отговаря на покупната стойност по имотите на НА № 17, която е в размер на 297 190.00 евро с ДДС = 581 253.11 лв. с ДДС, т.е 484 377.60 лв. без ДДС.

След отмяната на чл.17 ЗМДТ с ДВ, бр. 98/2010 г. и въз основа на изменението не следва да се подава декларация по чл.17 ЗМДТ, а по чл.14 ЗМДТ. "Креми-74" ООД подава Декларация по чл.14 вх.№ 190027/2786/ 30.06.2010 г., с която декларира търговски обект на два етажа с квадратура 294 кв.м. Установено е, че това е квадратурата само на единия етаж, докато общата квадратура е 767.32 кв.м. След отмяната на чл.17 ЗМДТ партидата на "Креми-74" ООД с № М546_071213_19 е закрыта към 31.12.2014 г. Открита е нова партида № 7212F205394/01.01.2015 г. ССЕ посочва, че дружеството продължава да плаща задълженията

си, като посочва старата партида № M546_071213_19.

ССЕ установява, че "Креми-74" ООД декларира с Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/14.08.2020 г. следните имоти: По НА № 17/26.04.2007 г. - Магазин №6, на ет.1, с РЗП 30.85 кв.м и 7.85/3080 ид.ч. от УПИ – Земя. По НА № 20/07.08.2009 г. – търговски обект на два етажа с РЗП 767.32 кв.м и 180.28/3080 ид.ч. – Земя.

Вещото лице констатира, че в Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/14.08.2020 г. са посочени от декларатора отчетните стойности на имотите: търговски обект – 292 441.60 лв., Магазин №6 – 11 763.33 лв. и земя 188/3080 – 9 057.33 лв. Вещото лице установява, че посочените отчетни стойности не отговарят на представените инвентарни книги, в които са посочени първоначалните стойности на придобиване на имотите и техните балансови стойности/след приспадане на начислените амортизации, описани подробно в ССЕ на л.144. Проверяващите органи са определили ДНИ върху данъчната оценка, тъй като същата е по-висока от отчетната стойност.

По първия въпрос ССЕ установява, че дружеството е извършвало следните плащания:

За ДНИ:

За 2017 г. – 20.01.2017 г., първа вноса за ДНИ за 2016 г. в размер на 294.74 лв.; на 13.02.2017 г., първа вноса за ДНИ за 2017 г. в размер на 293.25 лв.; на 20.12.2017 г. за ДНИ 2013 г. в размер на 297.71 лв. и на 20.12.2017 г., ДНИ за 2014 г. в размер на 595.42 лв. или общо 1 481.12 лв. За 2018 г., платен ДНИ – 17.01.2018 г., в размер на 296.23 лв., ДНИ, първа вноса за 2015 г.; на 27.09.2018 г., платен ДНИ втора вноса за 2015 г. в размер на 296.22 лв. или общо 592.45 лв. За 2019 г., платен ДНИ – 02.04.2019 г., ДНИ втора вноса за 2016 г. в размер на 294.73 лв.; на 13.05.2019 г., ДНИ втора вноса за 2017 г. в размер на 293.24 лв.; на 22.07.2019 г., ДНИ първа вноса за 2018 г. в размер на 291.76 лв. и на 21.12.2019 г., ДНИ втора вноса за 2018 г. в размер на 291.76 лв. или общо 1 171.49 лв. За 2020 г., платен ДНИ – на 03.02.2020 г., ДНИ първа вноса за 2019 г. в размер на 290.27 лв.; на 17.07.2020 г., ДНИ втора вноса за 2019 г. в размер на 290.27 лв. или общо в размер на 580.54 лв.

За ТБО:

ТБО, платена през 2018 г. – 12.04.2018 г. в размер на 393.31 лв., ТБО за 2014 г.; на 02.08.2018 г. в размер на 563.94 лв., ТБО за 2014 г.; на 27.09.2018 г. в размер на 566.49 лв., ТБО първа вноса за 2015 г.; на 06.11.2018 г. в размер на 566.49 лв., ТБО втора вноса за 2015 г. или общо в размер на 2 090.23 лв. ТБО, платена през 2019 г. – на 14.03.2019 г. в размер на 566.49 лв., ТБО, трета вноса за 2015 г. ТБО, платена през 2020 г. – на 17.02.2020 г. в размер на 566.46 лв., ТБО четвърта вноса за 2015 г.; на 25.02.2020 г. в размер на 570.30 лв., ТБО първа вноса за 2016 г.; на 07.08.2020 г. в размер на 570.30 лв. ТБО втора вноса за 2016 г. или общо в размер на 1 707.06 лв.

Вещото лице при съпоставка на представените от дружеството платежни документи и тези, изискани от дирекция "Общински приходи", район "Л." установява пълно съответствие. Всички документи са приложени към повторната ССЕ. Вещото лице е изискала от дирекция "Общински приходи", район "Л.", документ, от който да е видно, че след отмяната на чл.17 ЗМДТ партидата на дружеството с № M546_071213_19 е закрыта към 31.12.2014 г., и е извършено прихващане на надвнесените суми по тази партида, със задълженията по откритата нова партида № 7212F205394/01.01.2015 г. в размер на 6 339 лв. /П.2 към ССЕ/. Съгласно експертното заключение, като се вземат предвид извършените плащания от "Креми-74" ООД и извършеното прихващане със сумата от 6 339 лв., към 06.06.2023 г. (датата на проверката в дирекция "Общински приходи", район "Л."), дължимата сума от "Креми-74" ООД за ДНИ и ТБО по данъчни периоди е в размер на 36 844.13 лв. /П.3 към ССЕ/.

По втория въпрос вещото лице установява, че по делото са представени доказателства за извършване на услугите от СО, за които се заплаща ТБО за процесните имоти за данъчни периоди от 2016 г. до 2020 г., като същите са представени с писмо изх.№ СОА22-ТД26-5665-3/06.12.2022 г. /П.1 по делото/, описани подробно в констативно-съобразителната част на ССЕ.

По третия въпрос вещото лице изчислява задълженията за ДНИ и ТБО на база отчетната стойност, която е стойността при счетоводното завеждане на недвижимите имоти, съобразно изискванията на ЗМДТ. Посочва, че неправилно е изчисляването на ТБО и ДНИ на база на балансовата стойност, която представлява стойността при счетоводното завеждане на недвижимите имоти, като се намалят начислените амортизации.

Вещото лице е направило следните преизчисления:

За ДНИ за периода от 2016 г. до 2020 г.:

За Магазин №б вещото лице изчислява ДНИ за 2016 г. в размер на 61.23 лв., за 2017 г. – 60.92 лв., за 2018 г. – 60.60 лв., за 2019 г. – 60.29 лв., за 2020 г. – 59.98 лв.

За Търговски обект на два етажа вещото лице изчислява за 2016 г. ДНИ в размер на 1 522.94 лв., за 2017 г. – 1 515.17 лв., за 2018 г. – 1 507.40 лв., за 2019 г. – 1 499.63 лв., за 2020 г. – 1 491.86 лв.

За Земя към двата обекта – 188/3080 ид.ч. вещото лице изчислява за 2016 г. ДНИ в размер на 16.98 лв., за 2017 г. – 16.98 лв., за 2018 г. – 16.98 лв., за 2019 г. – 16.98 лв., за 2020 г. – 16.98 лв.

Общ размер на ДНИ по Партида № 7212F205394 – 7 924.92 лв.

За ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г.:

За Магазин №б вещото лице изчислява за 2016 г., вещото лице изчислява ТБО в размер на 68.01 лв., за 2017 г. – 73.52 лв., за 2018 г. – 73.52 лв., за 2019 г. – 73.52 лв., за 2020 г. – 73.52 лв.

За Търговски обект на два етажа вещото лице изчислява за 2016 г. ТБО в размер на 1 690.68 лв., за 2017 г. – 1 827.76 лв., за 2018 г. – 1 827.76 лв., за 2019 г. – 1 827.76 лв., за 2020 г. – 1 827.76 лв.

За Земя към двата обекта – 188/3080 ид.ч. вещото лице изчислява ТБО за 2016 г. – 33.51 лв., за 2017 г. – 36.23 лв., за 2018 г. – 36.23 лв., за 2019 г. – 36.23 лв., за 2020 г. – 36.23 лв.

Общ размер на ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. – 16 242.24 лв.

Съдът ще обсъди експертните заключения при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните **писмени доказателства**:

I. Представени от жалбоподателя: С молба от 19.05.2022 г. – Актуално състояние на "Креми-74" ООД /л.94/.

II. Представени от ответника: 1. С молба от 16.05.2022 г. придружително писмо рег.№ ДЛН21-ВК66-314-12/01.04.2022 г. на Началник на "Общински приходи-Л." до "Креми-74" ООД и известие за доставяне /л.90/; 2. С молба от 06.12.2022 г. – хронологични оборотни ведомости за услугата "Сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци", "Обезвреждане на битови отпадъци" и "Поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване" за периода от 2016 г. до 2020 г.; фактури и обобщени констативно протоколи за периода от 2016 г. до 2020 г. по Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г. и споразумения към същия; Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г.; Споразумение рег.№ СО-РД-55-22/16.01.2023 г. към Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г.; Споразумение рег.№ СО-РД-55-461/06.08.2013 г. към Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г.; Споразумение рег.№ СО-РД-55-798/14.12.2013 г. към Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г.; Допълнително споразумение рег.№ СОА16-ДГ55-160/15.04.2016 г. към Договор рег.№ РД-55-435/08.08.2012 г.; Договор рег.№ СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г.; Допълнително споразумение рег.№ СОА19-ДГ55-844/23.12.2019 г. към Договор рег.№ СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г.; Допълнително споразумение рег.№ СОА20-ДГ56-1465/31.12.2020 г. към Договор рег.№ СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г. /л.100, обособени в прил.класьор/; 3. В с.з. от 08.12.2022 г. справка за неизплатените задължения по АУЗД № ДЛН21-ВК66-314/13.01.2022 г. /л.102/; 4. С молба от 26.06.2023 г. - доказателства, по които е работило вещото лице /л.210/.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Актът е издаден в производство по чл.107, ал.3 ДОПК и решаващ орган при оспорването му по административен ред е Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО на основание чл.4, ал.5, предл.второ ЗМДТ и този орган се явява ответник в настоящото производство. Решението е връчено на дружеството-жалбоподател на 08.04.2022 г. съгласно обратна разписка /л.91/. Жалбата е депозирана с вх.№ СФД22-ТД26-5665/21.04.2022 г. и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване и проверка от Съда е АУЗД № ДЛН21-ВК66-314/13.01.2022 г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи- Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според ал.3 на същата правна норма, в производствата по чл.4, ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал.4, служителите по ал.3 се определят със заповед на кмета на общината. Според ал.5, ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на НАП. Според чл.9б ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл.4, ал.1-5 ЗМДТ.

При издаването на АУЗД е приложим редът, предвиден в ДОПК. Оспореният акт е издаден именно по този ред, от служител на общинската администрация – отдел "Общински приходи-Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО, който е разполагал с правата и е имал задълженията на орган по приходите съгласно чл.9б ЗМДТ и с оглед представените Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмета на СО /л.53/, Декларация за материална компетентност от 28.04.2022 г. от М. И. П., инспектор в отдел "Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО; Трудов договор № СОА18-РД15 -8102/27.07.2018 г.; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА21-РД15-4366/12.04.2021 г.; Длъжностна характеристика за длъжността "Инспектор" в отдел "Общински приходи", дирекция "Общински приходи", Направление "Финанси и здравеопазване" при СО /л.55/.

Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, като съдържа правните и фактически основания за издаването му, като фактическите основания са посочени изключително конкретно, с излагане на съображения относно дължимите суми за ДНИ и ТБО за съответния период.

Съгласно чл.107, ал.1 ДОПК когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а според ал.3, размерът на задължението по ал.1 се съобщава на задълженото лице и по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

От нормите на ДОПК следва, че АУЗД се издава в три случая: 1) при подаване на искане от задълженото лице, 2) при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 /регламентиращ действията след приемането на декларацията при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от

органите по приходите от трети лица или администрации/, 3) когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Съдът намира, че в случая е налице третата хипотеза, тъй като в АУЗД за всяка една от отчетните години и за всяко едно от задълженията /ДНИ и ТБО/ е посочен конкретният размер, който е дължим и невнесен от жалбоподателя в законоустановените срокове.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на процесните недвижими имоти, надлежно придобити с НА. Не е спорно и че имотите са декларирани пред СО с Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 546/13.12.2007 г. и че е подадена Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/14.08.2020 г. за същите имоти на основание § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ и е открита данъчна партида № 7212F205394/01.01.2015 г., а старата данъчна партида № M546_071213-19 на дружеството е закрыта към 31.12.2014 г. Не е спорно и че "Креми-74" ООД е продължило да плаща задълженията си, посочвайки старата партида № M546_071213-19. В тази връзка е образувано и административното производство по реда на чл.107, ал.3, изр.трето, предл.трето ДОПК, в хода на което е безспорно установено, че жалбоподателят за проверявания период не е заплащал дължимите ДНИ и ТБО за притежаваните от него недвижими имоти.

Съдът намира, че при издаване на оспорения акт правилно е приложен материалният закон.

По отношение на ДНИ:

Разпоредбата на чл.10, ал.1-4 ЗМДТ определя кои имоти се облагат с данък. Съгласно чл.10, ал.1 от закона, с ДНИ се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

На основание чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбите на чл.28, ал.1 ЗМДТ и чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на Столична община определят, че дължимият данък се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а в чл.28, ал.2 ЗМДТ и чл.11, ал.2 от Наредбата за определяне размера на местните данъци е посочено, че по отношение на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка в размер 5 на сто. Безспорно е, че жалбоподателят се явява данъчно задължено лице съобразно притежаваните недвижими имоти и като такова той следва да заплати задълженията за ДНИ.

По силата на чл.19, ал.1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, като в чл.20, ал.1 ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Начислените суми за ДНИ съгласно чл.22 ЗМДТ и чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на СОС са на база 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимите имоти за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Данъчните оценки на недвижимите имоти на граждани и предприятия се определят съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ. Видно е от разпоредбата на чл.4 от Нормите за определяне на данъчна оценка, че данъчната оценка на недвижими имоти, на сгради или части от тях се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един кв.м, корекционни коефициенти и площта по посочена в разпоредбата формула:

$ДО = Бс \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, където Бс – базисна данъчна стойност на 1 кв.м в левове; Км – коефициент за местоположение; Ки – коефициент за инфраструктура; Кх – коефициент за индивидуални характеристики; Кв – коефициент за височина; Ко – коефициент за овехтяване; Пл – площта на сградата или части от нея.

Според чл.4 от Нормите за данъчната оценка на недвижимите имоти данъчната оценка на

земите в строителните граници се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти, площта и данъчната стойност на подобренията по следната формула:

$ДО = Бс \times Км \times Ки \times Ку \times Кз \times ПЗ + ДП$, където Бс – базисна данъчна стойност на 1 кв.м в левове; Км – коефициент за местоположение; Ки – коефициент за инфраструктура; Ку – коефициент за устройствена зона; Кз – коефициент за застроеност; ПЗ – площта на земята, включително застроената площ в кв.м; ДП – данъчната стойност на подобренията.

Следва да се отбележи, че установеното и описано в АУДЗ кореспондира изцяло с установеното от вещото лице по допуснатата повторна ССЕ, според която дължимият ДНИ е правилно определен по време и размер за процесния период от 2016 г. до 2020 г. поотделно за всяка година. Вещото лице в резултат на извършената проверка в счетоводството на дружеството и приходната администрация е посочило, че изчисленията на органите по приходите от общинската администрация са правилни и коректни. В тази връзка Съдът преценява, че органите по приходите от общинската администрация правилно са изчислили задълженията за ДНИ, ведно с лихвите за просрочие за съответния данъчен период.

Подлагайки на преценка експертното заключение по повторната ССЕ по реда на чл.202 от Гражданския процесуален кодекс във вр.с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът намира, че следва да го кредитира, защото подходът на ССЕ е правилен. На първо място вещото лице Т. е извършило съпоставка на представените платежни документи от счетоводството на "Креми-74" ООД с документите, изискани и представени от приходната администрация, при която е констатирало пълно съответствие. Вещото лице е изискала от дирекция "Общински приходи", район "Л." документ, удостоверяващ, че след отмяната на чл.17 ЗМДТ данъчна партида № М546_071213_19 на "Креми-74" ООД е закрыта на 31.12.2014 г. От представеното доказателство е установено още, че е извършено прихващане на надвнесени суми по тази партида, със задълженията по откритата нова данъчна партида № 7212F205394/01.01.2015 г. със сумата в размер на 6 339 лв.

Направеното в становището на жалбоподателя от 03.07.2023 г. оспорване на повторната ССЕ е формално, в него липсват конкретни възражения по експертното заключение и не е отправено до Съда искане то да не се кредитира. Обратно на твърдението в същата молба, заключението по първоначалната ССЕ е оспорено по надлежния ред от процесуалния представител на ответника в с.з., проведено на 23.03.2023 г. Именно поради тази причина Съдът допусна повторна експертиза по реда на чл.201, предл.последно ГПК.

Съдът намира, че правилно вещото лице по повторната ССЕ е изчислило дължимите суми за ДНИ и ТБО за процесния период. В тази връзка следва да се посочи, че по тази причина не кредитира изчисленията, направени от вещото лице по първоначално назначената ССЕ и не я кредитира в цялост. Това е така, защото при повторната ССЕ представените от жалбоподателя доказателства са кредитирани. Нещо повече: съобразено е прихващане на надвнесени от него суми с дължимите за процесния период. Отделно от това, вещото лице установява, че посочените отчетни стойности в Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/14.08.2020 г. не отговарят на стойностите, посочени в представените инвентарни книги, в които са посочени първоначалните стойности на придобиване на имотите и техните балансови стойности /след приспадане на начислените амортизации/. В тази връзка следва да се има предвид, че при определяне на стойностния размер на материалните и нематериалните нетекущи или дълготрайни активи в специализираната счетоводна литература, респективно в практиката се използват следните счетоводни термини: Ц. на придобиване, Себестойност, Балансова стойност, Справедлива стойност, Амортизируема стойност, Остатъчна стойност, Възстановима стойност, Отчетна стойност, Първоначална стойност.

Балансовата стойност на активите е стойността на придобиване, намалена с начислените амортизации. В Националните стандарти за финансово отчитане е дадена легална дефиниция, като се ползва терминът "Отчетна стойност". Дефиницията на това понятие е определена в т.2 на Н. 4, а именно като стойност, по която активът се отразява счетоводно в предприятието. Тя

може да бъде историческата цена /Ц. на придобиване, Себестойност или Справедлива стойност/ при счетоводното завеждане на актива или Обезценената/ Преоценената стойност, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане /когато справедливата стойност на актива значително се различава от балансовата му стойност и тогава е наложително извършване на преоценка/.

В § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ е дадена легалната дефиниция на понятието "Отчетна стойност" – това е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/ преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното счетоводно завеждане. Нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ /последно изменение с ДВ, бр.95/2009 г./, определя, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2. На основание чл.19 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 ЗМДТ към 1 януари на годината, за която данъкът се дължи. При промяна на данъчната оценка през годината, данъкът се определя върху новата оценка от 1 януари на следващата година. Нормата на чл.21, ал.1 ЗМДТ определя, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка, определена по Приложение № 2 ЗМДТ. Съгласно установеното от вещото лице по повторната ССЕ приходната администрация са определили ДНИ върху данъчната оценка, предвид че същата е по-висока от отчетната стойност.

Повторната ССЕ изчислява задълженията на жалбоподателя за ДНИ на база отчетна стойност, която именно е стойността при счетоводното завеждане на недвижимите имоти, съобразно законовите изисквания в ЗМДТ. Отделно от това, в.л. по повторната ССЕ посочва, че не е правилно да се изчисляват задълженията за ДНИ на база балансова стойност, която представлява стойността при счетоводното завеждане на недвижимите имоти, като се намалят начислените амортизации. В тази връзка следва да се има предвид, че вещото лице по неекредитираната от Съда първоначална ССЕ е изчислявало дължимите суми за ДНИ на база балансова стойност, която представлява стойността при счетоводното завеждане на недвижимите имоти, като се намалят начислените амортизации. В първоначалната ССЕ вещото лице посочва, че липсват данъчни оценки на имотите и неправилно приходната администрация е определила дължимите суми за ДНИ на база данъчна оценка за всяка година поотделно. Данъчната оценка, съгласно чл.21, ал.4 ЗМДТ може да бъде определена от служител на общината служебно и не е необходимо за всяко такова определяне да се издава документ – Удостоверение за данъчна оценка, защото такъв се издава само при поискване от задълженото лице. Ето защо подходът на в.л. по първоначалната ССЕ е неправилен, което мотивира Съда да не го кредитира.

Съдът намира за правилни изчисленията на органите по приходите относно дължимия от дружеството ДНИ за периода от 2016 г. до 2020 г., същите съвпадат с установеното от вещото лице в повторната ССЧЕ като стойност, а именно 7 924.92 лв.

Следователно жалбата в тази и част като неоснователна следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

По отношение на ТБО:

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила, ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места /чл.62, изр.първо ЗМДТ, в ред.ДВ, бр.153/1998 г./ и се определя в левове /чл.67, ал.1 ЗМДТ/, в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности /чл.66, ал.1 ЗМДТ/. План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за

обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване /чл.66, ал.1 ЗМДГ/.

По силата на чл.11, ал.1 ЗМДГ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл.64 вр.чл.11, ал.1 от закона ТБО се заплаща от данъчно задължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представените нотариални актове за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорващия като данъчно задължено лице за процесните имоти, защото именно той се явява техен собственик. Разпоредбата на чл.11, ал.3 ЗМДГ допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчно задължени лица да са ползвателят, съответно концесионерът на имота.

Количеството на битови отпадъци, събирани и извозвани от определен недвижим имот, могат да бъдат определени по смисъла на чл.67, ал.1 ЗМДГ само когато за тази цел имотът е снабден със съдове за събиране и съхраняване, предназначени единствено за генерираните в него отпадъци. Реалното количество на битовите отпадъци в този случай ще бъде равно на броя на съдовете, умножено с честотата на сметоизвозването. Когато, обаче в съответния район са разположени съдове за събиране и съхраняване на битови отпадъци от неопределен брой имоти в тяхната близост, количеството на битови отпадъци от един имот в този случай не може да бъде определено и за всички имоти в района ТБО се определя по правилата на чл.67, ал.2 ЗМДГ, а в случая и по правилата на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от СО. Процесният случай е именно такъв. Данните по делото сочат, че процесният имот, не е бил снабден със самостоятелен съд за събиране и съхраняване на генерираните при ежедневната експлоатация битови отпадъци, поради което дължимата ежегодна ТБО за тях правилно е определена с оспорения акт по правилата на чл.67, ал.2 ЗМДГ.

ТБО не се събира при наличие на основанията по чл.71 ЗМДГ - когато не се предоставят услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, а също и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. В случая тези обстоятелства не са налице. От представените по делото заповеди, с които кметът на общината е определял през процесните години границите на районите, в които е било извършвано организирано сметосъбиране и сметоизвозване, се вижда, че няма имоти, попадащи извън тези граници и няма имоти, които да не са били обслужвани от фирмите по сметосъбиране и сметоизвозване. Всички компоненти на услугата, за която се заплаща спорната такса, се извършват в района, където се намира недвижимия имот на жалбоподателя.

Нещо повече – по делото ответникът е представил многобройни писмени доказателства, установяващи и реалното предоставяне на услугите. Така в прил.1 по делото се намират множество педантично съставяни констативни протоколи, актове за установяване извършените и подлежащи на заплащане работи, както и фактури, в които са описани извършените дейности по събиране и извозване на битови отпадъци, тяхното депониране на определените за целта места, както и почистването на териториите за обществено ползване. Същите са съставяни въз основа на сключените договори между СО и съответните концесионери. Тези неоспорени от жалбоподателя документи, както и заключението на повторната ССЕ, доказват тезата на административния орган за предоставяне на спорните услуги, при това в договорената с възложителя периодичност и честота. С оглед на установеното, и въз основа на повторната ССЕ, Съдът намира за правилно изчислена дължимата ТБО от дружеството жалбоподател за периода от 2016 г. до 2020 г.

Правилно и в съответствие със закона административният орган е базирал облагането върху данъчната оценка на посочения недвижим имот, представляваща сбор от съответните му идеални части от данъчните оценки на всеки един обект, описан подробно в АУЗД. Б. размери на ТБО според решенията на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно законосъобразно са приложени от органа по приходите. Този извод на Съда се подкрепя и от повторната ССЧЕ, според която изчисленията на органите по приходите от общинската администрация са правилни и коректни. Следователно жалбата и в тази част е неоснователна. Предвид изложеното Съдът счита за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че не става ясно по какъв начин са определени задълженията за ДНИ и ТБО. По делото и с оглед приетата повторна съдебно-счетоводна експертиза се установи, че процедурата по установяване на дължимите суми е протекла законосъобразно. Предпоставките за възникване на задължението за внасяне на ДНИ в бюджета са регламентирани както се посочи по-горе, в чл.11 ЗМДТ. Първата от тях е лицето да е собственик на конкретен недвижим имот, ползвател или концесионер. Издаденият АУЗД е мотивиран, обоснован, в същия е посочена данъчната основа, въз основа, на която са определени задълженията. Този факт, кореспондира и с установеното от експертното заключение, а именно, че изчисленията, извършени от компетентните длъжностни лица са правилни и коректни. Видно от оспорения административен акт е, че недвижимите имоти са идентифицирани правилно, тяхната квадратура е установена, с оглед представените нотариални актове за собственост и събраните по служебен ред доказателства от административния орган, предвид което е определена и данъчната му оценка. Задълженията са определени ясно и конкретно за съответния данъчен период.

Неоснователно е и възражението на оспорващия за допуснати процесуални нарушения при издаването на оспорения административен акт, поради неизпращане на уведомление за размера на дължимите ТБО. За възникването на задължението за Такса битови отпадъци не е предвидено изискване за издаване на нарочен акт от орган на администрацията. В разпоредбата на чл.69, ал.2 ЗМДТ е предвидено, че общината уведомява лицата по чл.64 /задължените лица за заплащане на ТБО/ за дължимите от тях такси за съответния период и за сроковете за плащане. Това съобщение обаче не представлява индивидуален административен акт, а самото съобщаване на размера на таксата на задълженото лице не е предпоставка за възникване на задължението, нито за издаване на индивидуален административен акт по чл.107, ал.3 ДОПК. Съобщението по чл.69, ал.2 ЗМДТ, респективно чл.107, ал.3, изр.1 ДОПК има уведомителен характер и цели да улесни задължените лица и администрацията при заплащането, съответно при събирането на публичното задължение. В този смисъл, противно на изтъкнатото в жалбата, не е допуснато нарушение, обуславящо незаконосъобразност на оспорения в настоящото съдебно производство административен акт /в тази насока Решение на ВАС по адм.дело № 7468/2012 г. и по адм.дело № 14721/2011 г./.

Неоснователно е и възражението, че при издаване на оспорения АУЗД административният орган не е спазил изискването на чл.62, предл.последно ЗМДТ, като не е определил дължимата ТБО по реда на чл.66 ЗМДТ за всяка услуга поотделно. Видно е и от заключението на повторната ССЧЕ, че дължимата сума за всяка година от процесния период е изчислена по реда на чл.66 ЗМДТ, като е изчислена стойността на всяка една услуга. Поради което не е налице посочения от жалбоподателя порок.

За неоснователно Съдът намира и отправеното възражение за изтекла погасителна давност на дължимите задължения за ДНИ и ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно ал.2 на същата норма, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в

случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено. Съобразно датата на издаване на АУЗД – 13.01.2022 г., не е изтекла 5-годишната погасителна давност за нито едно от задълженията за периода от 2016 г. до 2016 г.

Съгласно чл.60 ЗМДТ данъкът се заплаща всяка година на две равни вноски или еднократно. ТБО подлежи на плащане на две равни вноски в срок до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължима /чл.11 от Наредбата на СО/. Давността по чл.171, ал.1 ДОПК за най-старите по време задължения, установени с АУЗД - тези за ДНИ и за ТБО за 2016 г., е започнала да тече от 01.01.2017 г. и същите биха се погасили с изтичането на 2022 г., освен ако не са налице основания за спиране или прекъсване на погасителната давност. Съгласно чл.172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане. В случая такъв акт, а именно обжалвания АУЗД, е издаден на 13.01.2022 г. Към 13.01.2022 г. давностният срок е прекъснат преди изтичането на давността. От прекъсването на давността започва да тече нова давност - чл.172, ал.3 ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.171, ал.2 ДОПК всички публични вземания се погасяват с изтичане на 10 годишен давностен срок, независимо от спирането или прекъсването на давността. За задълженията на жалбоподателя за ДНИ и ТБО за 2016 г. 10-годишният давностен срок изтича с изтичането на 2027 г. и следователно към настоящия момент вземането не е погасено по давност.

Идентични са съображенията и по отношение на вземанията за следващите години – 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

При така установеното Съдът намира, че оспореният административен акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото основателна е явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Общият материален интерес по делото възлиза в размер на 32 455.82 лв., от които дължим ДНИ – 7 924.92 лв. и ТБО – 16 242.24 лв., лихва за ДНИ – 2 717.68 лв. и лихва за ТБО – 5 570.98 лв. Определено съобразно нормата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението за ответника е размер на 3 246.46 лв. и следва да се възложи в тежест на оспорвания.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предл.последно и чл.161, ал.1, изр.трето от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Креми-74" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.В, ет.7, ап.23, ЕИК:[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължения по декларация № ДЛН21-ВК66-314/6/13.01.2022 г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи-Л.", дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при Столичната община, потвърден с Решение № СФД22-РД28-121/30.03.2022 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при СО, с който на жалбоподателя за периода от 2016 г. до 2020 г. са установени публични общински задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 7 924.92 лв., ведно с лихви от 2 717.68 лв., както и за такса за битови отпадъци в общ размер 16 242.24 лв., ведно с лихви от 5 570.98 лв.

ОСЪЖДА "Креми-74" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.В, ет.7, ап.23, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Столичната община юрисконсултско възнаграждение в размер 3 246.46 лв. /три хиляди двеста четиридесет и шест лева и 46 ст. /.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: